

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Vuitè període

Sèrie C - Número 911

Dimarts, 27 de juliol de 2010

Comissió d'Acció Exterior i de la Unió Europea

PRESIDÈNCIA DE L'IM. SR. MIQUEL ÀNGEL ESTRADÉ I PALAU

Sessió núm. 23

S U M A R I

Proposta de resolució

sobre el reconeixement de l'oficialitat del català a la Unió Europea (tram. 250-02614/08) (retirada) p. 3

Proposta de resolució

sobre la condemna dels atacs a la llibertat d'expressió comesos pel Govern de Veneçuela i del tancament d'emissores de ràdio i canals de televisió crítics amb el Govern (tram. 250-02641/08) p. 3

Proposta de resolució

de condemna de la limitació de les llibertats polítiques i de la manca de protecció dels drets humans al món, i de compromís en el procés d'obertura amb el poble cubà cap al pluralisme i el desenvolupament (tram. 250-02752/08) p. 8

Proposta de resolució

sobre el respecte als drets humans dels presos polítics cubans (tram. 250-02722/08) p. 10

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 23

La sessió s'obre a la una del migdia i cinc minuts. Presideix el Sr. Estradé i Palau, acompanyat de la vicepresidenta, Sra. Miranda i Torres, i de la secretària, Sra. Bosch i Codolà. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Palomares Amat.

Hi són presents les diputades i els diputats Sra. Fortuny i Torroella, Sr. Grau i Seris, Sr. Morell i Comas, Sr. Pellicer i Punyed, Sr. Puigdemont i Casamajó i Sra. Ruiz i Isern, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Balcells Gené, Sr. Boya i Alós, Sra. Ferrer Valls, Sra. Martínez-Sampere Rodrigo i Sra. Vilalta Sospedra, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Aragonès i Garcia, Sra. Cid i Pañella i Sr. Valls i Fuster, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Calbó i Roca, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sra. Otíz Castellví i Sr. Pané Sans, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sr. Domingo Domingo, pel G. Mixt.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre el reconeixement de l'oficialitat del català a la Unió Europea (tram. 250-02614/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 627, 59; esmenes: BOPC 671, 16)

2. Proposta de resolució sobre la condemna dels atacs a la llibertat d'expressió comesos pel Govern de Veneçuela i del tancament d'emissores de ràdio i canals de televisió crítics amb el Govern (tram. 250-02641/08). Grup Mixt. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 632, 64)

3. Proposta de resolució sobre el respecte als drets humans dels presos polítics cubans (tram. 250-02722/08). Grup Mixt. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 645, 63; esmenes: BOPC 703, 51)

4. Proposta de resolució de condemna de la limitació de les llibertats polítiques i de la manca de protecció dels drets humans al món, i de compromís en el procés d'obertura amb el poble cubà cap al pluralisme i el desenvolupament (tram. 250-02752/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 662, 40)

El president

Anem a donar inici a la Comissió d'Acció Exterior i de la Unió Europea, que, previsiblement, serà l'última d'aquesta legislatura.

————— Alteració de l'ordre del dia

I abans d'entrar a debatre el primer punt, doncs, alguns portaveus han proposat si tenien algun inconvenient a fer invertir els punts 3 i 4, de manera que primer es debatés el 4 i després el 3. Sí, senyor Pellicer?

Proposta de resolució

sobre el reconeixement de l'oficialitat del català a la Unió Europea (tram. 250-02614/08) (retirada)

El Sr. Pellicer i Punyed

Gràcies, senyor president. El Grup Parlamentari de Convergència i Unió no té cap inconvenient en fer intercanviar aquests punts 3 i 4, tanmateix, però, li volem anunciar la retirada del punt 1.

Proposta de resolució

sobre la condemna dels atacs a la llibertat d'expressió comesos pel Govern de Veneçuela i del tancament d'emissores de ràdio i canals de televisió crítics amb el Govern (tram. 250-02641/08)

El president

Molt bé, doncs, prenem nota de la retirada del punt 1. I, per tant, començaríem, doncs, debatent el que fins ara era el punt segon, però que passa a ser el primer punt.

Per tant, té la paraula el portaveu, el representant del Grup Mixt, que és qui ha presentat aquesta proposta de resolució. Senyor Domingo, quan vulgui.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. La preocupación de la situación de los derechos humanos en el mundo ha sido una constante en la actuación de este Parlamento, que se ha visto reflejada en muchas de sus resoluciones. Sin ir más lejos, recientemente, en concreto el 22 de julio último, la Comisión de Cooperación y Solidaridad aprobó una propuesta de resolución, firmada por todos los grupos parlamentarios de la cámara, en la que se expresaba el convencimiento de que España mostraría siempre su compromiso con los derechos humanos mediante acciones concretas, quiero incidir en esta expresión «acciones concretas», y que ello sería para mejorar la situación de las personas reales víctimas de violaciones de derechos humanos.

Hoy, en esta última sesión de la Comisión de Acción Exterior y de la Unión Europea, como bien ha señalado su presidente, existe la oportunidad de realizar dos acciones concretas, denunciar la situación de los derechos humanos en dos países hermanos, Venezuela y Cuba, con los que toda España, y en especial Cataluña, mantiene unos vínculos muy sólidos, tanto por la presencia de catalanes o descendientes de catalanes en aquellas naciones, como por la incorporación de sus nacionales a la comunidad catalana, también por razones económicas y sociales o políticas.

Desearía que el Parlamento de Cataluña no diera la espalda a personas que sufren las consecuencias de las pérdidas de libertades, y hoy tenemos una buena oportunidad para hacerlo. Es cierto que no es la primera vez que este diputado ha presentado una propuesta de reso-

lución destinada a la defensa de las libertades de expresión en Venezuela, y que en aquella ocasión fue rechazada por considerar que el Parlamento de Cataluña no era el instrumento idóneo para aprobar resoluciones sobre otros países.

En primer lugar quiero poner de manifiesto que no se trata de inmiscuirse en los asuntos internos de otros países, sino en la defensa de los derechos humanos. Y con posterioridad a aquel rechazo, el Parlamento de Cataluña ha adoptado la resolución genérica sobre el compromiso de las instituciones españolas con los derechos humanos, a la que he hecho antes referencia, la Resolución 323, de 30 de octubre, sobre los actos conmemorativos del 60 aniversario de la Declaración de Derechos Humanos, la Resolución 538, de 15 de octubre de 2009, sobre el respeto y la defensa de los derechos humanos en Colombia, la Resolución 724, sobre el respeto de los derechos humanos y las libertades de la población del Sahara Occidental, y la Resolución 725, de 3 de junio del 2010, de apoyo al diálogo entre Turquía y Armenia para contribuir a la paz y a la seguridad internacionales. E, igualmente, el programa de promoción de los derechos humanos, del 30 de octubre del 2008. Esto, por citar algunas de las resoluciones que se han aprobado con posterioridad a la que ahora se debate.

Por lo tanto, entiendo que procede la revisión de aquella doctrina, por coherencia con los compromisos adquiridos por este Parlamento, y nada mejor que hacerlo con la propuesta de resolución que ahora les planteo, y que tiene su origen en los siguientes hechos.

El 23 de enero del 2010 el Gobierno de Hugo Chávez ordenó el corte de la señal de emisión del canal opositor Radio Caracas Televisión. Este canal no emitía en abierto desde la no renovación de la concesión del uso de espacio radioeléctrico, y lo hacía únicamente por cable. Este cierre no es excepcional, ya que afectó a otras cuatro cadenas de televisión, en concreto a la Televisión Chile, a American Network, Ritmoson y Momentum. De igual manera, desde agosto del 2009 se han retirado la señal a treinticuatro emisoras de radio en agosto del 2009.

La razón de la interrupción de las emisiones obedece a que Radio Canal Televisión no se plegó a la orden de la Comisión Nacional de Telecomunicaciones de retransmitir todos los discursos del presidente Hugo Chávez. Fue cerrado, al desconectarse de la señal oficial.

Como es conocido, los discursos del presidente de la República Bolivariana no son excepcionales, sino que tienen que tener..., tienen una frecuencia bastante alta, por lo tanto, son, digamos, reiterativos, y, en todo caso, la libertad de expresión debe incluir, lógicamente, la libertad de programación por parte de las distintas emisoras privadas, y ésta se ha visto vulnerada claramente por esta decisión gubernamental.

Las protestas de estudiantes y opositores a esta decisión fueron canalizadas en manifestaciones que concluyeron, en algunos casos, con el fallecimiento de algunos de sus asistentes.

De todas maneras, el incremento de la represión sobre la libertad de expresión va ganando peldaños por días

en Venezuela, y buena prueba de ello es que las noticias recientes, en las que se ha planteado que algunas emisoras de televisión, como es el caso de Globovisión, se han convertido en un objeto revolucionario, y el famoso «expropiése» de Chávez ha llegado a este canal de televisión.

La represión no alcanza sólo a los medios de comunicación, también son objeto de persecución algunos portales web de noticias, como Noticiero Digital, e, incluso, usuarios de Twitter ven su libertad condicionada porque se considera que a lo mejor sus informaciones pueden desestabilizar el sistema venezolano.

Por todo ello entiendo oportuno que se proceda a la aprobación de la propuesta de resolución en los términos que se plantea por este diputado, al igual que ya han hecho otros parlamentos autonómicos. En este sentido, es conocido que a raíz de los hechos que en su día se denunciaron en la propuesta de resolución, el Parlamento autonómico vasco, prácticamente por unanimidad—creo que solamente ha habido una formación que no lo ha hecho—, ha adoptado una propuesta de resolución similar a la que se plantea aquí hoy.

¿En qué consiste esta propuesta de resolución? Pues en condenar los ataques a la libertad de expresión cometidos por el Gobierno de Venezuela y el cierre de la señal de emisión de cadenas de televisión y emisoras de radio críticas con el Gobierno venezolano, en reiterar la defensa de la libertad de expresión y pensamiento, y manifestar su solidaridad en concreto con Radio Caracas Televisión, y ya hay que ampliarla, lógicamente, a Globovisión, en este caso, y con todos los canales y emisoras represaliados, y expresar su solidaridad con las familias de los manifestantes que sufrieron las consecuencias de ejercer la libertad de reunión, e, igualmente, instar al Gobierno de la Generalitat, para que a su vez haga llegar al Gobierno español, que este pronunciamiento sea comunicado al Gobierno venezolano por las vías diplomáticas oportunas.

Espero contar con su apoyo a la propuesta de resolución, dada la bondad implícita que es siempre la defensa de los derechos humanos.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Moltes gràcies, senyor Domingo. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i, per tant, té la paraula el seu portaveu, el senyor Pellicer.

El Sr. Pellicer i Punyed

Bé, per expressar que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió votarà a favor d'aquesta proposta de resolució. Crec que els motius que ha explicat el diputat José Domingo són prou explícits, i en la mateixa proposta de resolució queda ben clar, per tant, a favor totalment dels drets humans, i per això el Grup Parlamentari de Convergència i Unió votarà a favor d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Pellicer. Abans de donar la paraula al senyor Boya, permeti'm saludar alguns dels representants de la comunitat veneçolana a Catalunya que han volgut seguir en directe i personalment els debats d'aquesta comissió. Siguin molt benvinguts, i ja saben que aquesta comissió, doncs, està sempre..., li plau molt que els qui vulguin interessar-se personalment amb el que aquí es debat, doncs, vinguin i siguin presents en aquesta sala.

Quan vulgui, senyor Boya.

El Sr. Boya i Alós

Gràcies, senyor president. Saludar també els membres de la comunitat veneçolana. Voldria també molt breument, diguem-ne, fer una breu reflexió i una proposta en aquest sentit. Nosaltres estem d'acord amb l'argumentació que ha fet el senyor Domingo, però és obvi també que, com ell mateix ha plantejat, en una altra ocasió, amb una resolució de característiques similars, doncs, efectivament, hi va haver un rebuig d'aquella proposta de resolució, no pel contingut sinó, possiblement, doncs, en aquell cas també perquè el que demanava el redactat i la part propositiva de la resolució no s'ajusta en allò que són les competències d'aquesta Comissió d'Acció Exterior i de Unió Europea, i que, per tant, jo vull recordar que, en definitiva, els objectius d'aquesta comissió són, justament, aquells àmbits que afecten directament l'acció exterior del mateix Govern de la Generalitat de Catalunya, i, per tant, aquelles matèries en què el Govern té competències, no?

Jo crec que aquesta proposta de resolució, és a dir, entra en una matèria que és molt específica, és a dir, que potser una resolució que hauria sigut d'unes característiques més genèriques, doncs, potser ens hauria permès sentir-nos-hi més còmodes. En tot cas, això no ha estat així.

Per tant, nosaltres el que voldríem, en aquest cas, i ara li faria la proposta, és proposar-li al senyor Domingo que tingui a bé..., perquè, efectivament, tal i com he dit al començament, nosaltres compartim l'argumentació de fons, estem preocupats per la manca de llibertat, i, efectivament, des que s'ha presentat aquesta resolució fins ara, doncs, les coses a Veneçuela..., a Veneçuela i, segurament, si parléssim de mitjans de comunicació, senyor Domingo, podríem parlar de països que no estan tan lluny i que segurament també tenen, potser no problemes tan greus com dels que estem parlant, dels que afecten Veneçuela, però problemes també en la limitació del que és la llibertat d'expressió en aquests mitjans. I a vegades no són els estaments polítics els que els limiten sinó, diguem-ho així, l'abús de poder, no? Però, en tot cas, la proposta que nosaltres li faríem, senyor president, i atenent a la conversa que hem mantingut amb vostè mateix, i si el senyor Domingo ho té a bé, és que, per evitar que es pugui produir una votació contrària a aquesta resolució, és que el conjunt de la comissió pogués adoptar una resolució unànimement que pogués donar resposta, doncs, a un plantejament que fa la comunitat veneçolana, que jo crec que té l'esperança de trobar el recolzament d'aquest Parlament, i que, per tant, d'alguna manera, en aquesta declaració ens hi poguéssim trobar tots reflectits. És veritat que estem a final

de legislatura, que no hi ha massa possibilitat ni massa temps per fer-ho, però jo crec que si hi ha la voluntat del conjunt dels diputats i diputades i de la Mesa, doncs, potser podríem trobar una solució per tal que aquesta..., diguem-ne, l'objectiu d'aquesta resolució pogués arribar a bon port.

Per tant, ho sotmetem a la consideració de la Mesa i del conjunt dels diputats i diputades, i, efectivament, també, del proponent d'aquesta resolució.

Gràcies.

El president

Ara té la paraula el senyor Calbó, que em sembla que debuta en aquest Parlament, i en aquesta comissió, segur, i, per tant, li donem la benvinguda, perquè és la primera vegada que intervindrà. Endavant, quan vulgui, i que intervindrà en representació del Partit Popular.

El Sr. Calbó i Roca

Moltes gràcies, senyor president. No, nosaltres, la proposta que planteja el Grup Mixt la podem assumir en la seva totalitat, perquè, en definitiva, reflecteix la resolució que ja en el seu dia, el mes de febrer, es va presentar en el Parlament Europeu per part del Grup Popular europeu, i que comptava amb el suport del Grup Lliberal i dels grups conservadors i reformistes, i que es va aprovar una resolució on s'instava el president de Veneçuela que restituis les llicències dels canals de televisió que havia inhabilitat.

En contraposició a aquesta moció que es va aprovar al Parlament Europeu, se'n va presentar una altra, per part dels grups socialista i comunista, en què es considerava que la inhabilitació d'aquests canals de televisió es devien a raons purament administratives, i que s'estaven solucionant.

És evident que nosaltres fem nostra la resolució aprovada pel Parlament Europeu, perquè el text considerava que l'obligació de retransmetre íntegrament les intervencions del president Chávez, imposada a tots els mitjans de comunicació de Veneçuela, en virtut de la Llei de responsabilitat social amb ràdio i televisió, no corresponia als principis de pluralisme, que jo crec que és el més important, i demanava revisar aquesta decisió. Els eurodiputats el que demanaven, en nom del principi d'imparcialitat de l'Estat, que Veneçuela, el Govern de Veneçuela, garantís un tractament jurídic igual a tots els mitjans de comunicació, inclòs internet, ja siguin públics o privats, i amb independència de tota consideració política o ideològica. I, així mateix, el text el que manifestava era una enorme preocupació per la deriva autoritària del Govern del president Hugo Chávez, amb mesures que havia adoptat que pretenien debilitar l'oposició democràtica i coartar els drets i llibertats del ciutadans. I el que sollicitava el Govern era que de cara a les eleccions legislatives del proper mes de setembre respectés les regles de la democràcia i els principis de la llibertat d'expressió, reunió, associació i elecció.

Per situar ràpidament el marc, era la quarta vegada que el Parlament Europeu condemnava violacions a les llibertats fonamentals a Veneçuela.

Nosaltres creiem que estem parlant de principis i de valors fonamentals, que representen l'essència de la nostra democràcia, i davant d'aquestes violacions d'aquests principis i valors hem de ser clars i contundents.

Per tant, nosaltres ens sentim molt còmodes amb la proposta presentada pel Grup Mixt, la podem assumir perfectament. I respecte a la proposta que ha fet el portaveu del Grup Socialista, estariem a l'espera de quin text concret proposaria, no?, perquè és evident que quan parlem de garantir drets i llibertats, nosaltres estem per un posicionament clar i contundent, i no introduir elements que podrien justificar algunes actuacions que aquí entenem que són absolutament injustificables.

El president

Moltes gràcies, senyor Calbó. Abans de tornar a donar la paraula al senyor Domingo, per dir si accepta la proposta, jo només volia fer una petita reflexió, si m'ho permeten, molt breu, en el sentit que crec que ajudaria a adoptar una resolució consensuada i unànime de tots els grups, si en lloc, potser, de fer una condemna explícita, que crec que potser no ens correspon, ateses les atribucions, diguéssim clarament que no hi ha drets democràtics sense uns mitjans de comunicació plurals que representin totes les opcions, que no siguin intervinguts pel Govern...

El Sr. Pellicer i Punyed

..., senyor president, crec que vostè està influïnt a la comissió amb el seu parer... (*Remor de veus.*) Per tant, no pot..., entenem que no pot...

El president

Jo, precisament, demanava d'alguna manera d'intervindre per proposar això...

El Sr. Pellicer i Punyed

...però és que són els grups que ho han de proposar, no vostè.

El president

D'acord. Perdó. Si m'ho permetien, de forma molt breu, només dir que contribuiria, penso jo, eh? Ara, a partir d'aquí els portaveus es manifestaran...

El Sr. Pellicer i Punyed

...Sí, però, si em permet, senyor president, el president no pot influir de cap de les maneres els grups parlamentaris.

Gràcies.

El president

Bé, molt bé. Doncs, escolti, lamento que interpreti malament la meua intenció, perquè jo el que volia era afavorir el consens només, eh?, i donar satisfacció a aquesta situació. D'acord? Però..., en fi. Dono la paraula, en tot cas, al senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Antes de valorar la oferta que hacen los grupos que dan apoyo al Gobierno, quisiera saludar a don Eduardo Martínez, a doña Ira Moreno, doña Ninosca Domingo, con la que no tengo ninguna relación familiar, y a Edison López, que son miembros de la Asociación Asocaven, y lo digo porque antes no he tenido ocasión, porque no sabía que estaban en la sala.

En lo que hace referencia a la propuesta, primero lamentar su extemporaneidad, en el sentido de que se ha tenido ocasión, por la vía de enmiendas, pues, de presentar las iniciativas correspondientes, y, bueno, para ello existían debates y oportunidades. Pero luego yo no quiero que el Parlamento de Cataluña otra vez emita una propuesta de resolución, o vote en contra de una propuesta de resolución, en favor de la libertad de expresión, porque yo creo que cuando lo hace se mancilla a sí mismo, y creo que no merece, el Parlamento de Cataluña, rechazar propuestas a favor de la libertad de expresión, sean del país que sean, y sean del entorno que sean. No quiero ni reflejar ni lejanía ni cercanía, cuando se vulnera la libertad de expresión todos perdemos, y los demócratas nos tenemos que sentir doloridos por ello.

Los términos del planteamiento han sido tan etéreos que realmente no sé en qué consisten —no sé en qué consisten—, y me gustaría que pudiéramos concretarlos de alguna manera a lo mejor para adoptar una decisión más en forma. Porque, insisto, la voluntad de este diputado es que esta legislatura..., este Parlamento se pronuncie al respecto. No ha tenido ocasión de hacerlo, o ha tenido ocasión de hacerlo y ha decidido no hacerlo, pero ahora sí que existe.

Yo le acepto la propuesta, y retiraré la propuesta de resolución, porque no quiero, insisto, en que se vote en contra de esto, porque me parece —me parece— que eso es así. Pero también le pido una cosa, le pido que eso se realice ahora, acto seguido, la declaración, que tengamos ocasión de formularla, y, si puede ser, además, de formularla en el pleno como declaración institucional. Puede ser y existen las vías oportunas, ¿eh? Existen las vías oportunas, hay tres días de pleno pendientes, con lo cuál podemos formular esa declaración.

Y, en todo caso, señalar que se nos exteriorice, por parte de los grupos de apoyo al Gobierno, en qué va a consistir su propuesta. Porque, claro, si va a ser una propuesta, digamos, laxa en que se hable de la libertad de expresión en todo el mundo, no, hay que concretarla, porque nos estamos refiriendo al caso venezolano, no nos referimos a la libertad de expresión en Burundi en este caso, o en otro país, sino que nos estamos refiriendo a un concreto caso. Con lo cuál, hay que vincular la libertad de expresión, la pérdida de libertades en ese país, y hacerla, lógicamente, en el seno de la comisión y, desde luego, yo creo que darle la mayor trascendencia posible. Y por eso someto a conveniencia de los grupos que han apoyado el Gobierno la posibilidad de que una vez se apruebe, se lea en el pleno, puesto que no tendremos otra ocasión de hacerlo a lo largo de la

comisión, a no ser que se reúna de una manera extraordinaria la comisión para aprobarla.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor Domingo. En tot cas, com que em sembla que ha interpellat, com a mínim, als tres grups que donen suport al Govern, ara té la paraula el senyor Boya per contestar-li. I després, si vol intervenir el senyor Pellicer, en tot cas, li donaré la paraula.

El Sr. Boya i Alós

Efectivament, senyor president, per agrair l'acceptació de la proposta del senyor Domingo, mirar de concretar la proposta i el calendari. Permetin-me abans, però, també dir que, efectivament, el tancament de repetidors de televisió és un atac..., de televisió o de mitjans de comunicació, sigui a Veneçuela o a València, eh? Per tant, jo crec que, en aquest sentit, aquesta ha de ser una reflexió compartida, senyor Domingo, suposo que amb els mateixos termes a un lloc o a un altre, perquè, segurament, podríem discutir de qüestions tècniques, però el que hi a darrere de les actuacions, doncs, finalment és això.

Per tant, jo crec que podríem concretar-ho. És a dir, dijous tenim diversos dies de ple, crec que es pot concretar una declaració fins dijous, que dijous fos aprovada, i crec que la Mesa, en els termes, efectivament, que està redactada aquesta proposta de resolució, parlant de Veneçuela, però fent, segurament, diguem-ne, un text que parli dels drets de la llibertat en general, del dret a la llibertat d'expressió, i que, d'alguna manera, diguem-ne, pugui ser acceptat pel conjunt dels grups.

Per tant, aquesta seria la nostra proposta, que es concretaria, doncs, senyor Domingo, crec, amb el termini d'aquests dos dies de ple, perquè dijous poguéssim, doncs, fer la seva aprovació.

El president

Senyor Boya..., té la paraula primer el senyor Pellicer i després, en tot cas, vostè, de forma molt breu, eh?, per si vol donar una última opinió.

El Sr. Pellicer i Punyed

Gràcies, senyor president. El nostre grup donarà suport a la proposta de resolució tal com està plantejada. Evidentment, el propietari de la proposta de resolució és el senyor Domingo, i, per tant, ell ha de decidir què en fa. En qualsevol cas, nosaltres donarem suport a aquella proposta de resolució o a aquella declaració que faci referència al cas explícit de Veneçuela, perquè no solament és el cas de Radio Caracas, com, per exemple, sinó els darrers dies amb el tema de Globovisión. Per tant, doncs, és un atac constant a la llibertat d'expressió, amb la qual nosaltres, el nostre grup parlamentari, no està d'acord com es planteja per part de Veneçuela aquest tema, i, insistint amb què el propietari de..., el que presenta la proposta de resolució és el Grup Mixt, el senyor Domingo, nosaltres ens sentim còmodes amb el redactat que està en aquest moment explícit en la proposta de

resolució. En qualsevol cas, un altre tipus de declaració aniria en la línia d'aquest mateix redactat en termes similars, semblants, amb la qual tothom s'hi pogués sentir còmode, perquè és veritat i evident que el que és important és aprovar una proposta de resolució que rebutgi aquesta manca de llibertat d'expressió a Veneçuela.

Això queda clar per part del nostre grup. I també saludar els membres veneçolans que ens acompanyen avui a la Comissió d'Assumptes Exteriors.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Pellicer. I ara, de forma molt breu, en tot cas, senyor Domingo, per si vol tancar el debat.

El Sr. Domingo Domingo

Sí, muchas gracias, señor presidente. Realmente me ha preocupado, después de escuchar al señor Boya, la interpretación que ha hecho de mis palabras y de las suyas en sí. Yo creo que el objeto de la Comisión de Acción Exterior y de la Unión Europea es muy concreto, y yo me refería antes a acciones concretas, acciones concretas en relación con el objeto de nuestra comisión, que es, lógicamente, la libertad de expresión, en este caso en el entorno de Latinoamérica.

Yo creo que no se ha de confundir a la opinión pública, señor Boya, me parece que el Parlamento de Cataluña, en otros temas a los que ha hecho referencia, se ha pronunciado reiteradamente –reiteradamente–, y en muchas ocasiones, e incluso en pleno, y por declaraciones institucionales. No vale confundir y meter todo en un mismo saco, porque las circunstancias en un país y en otro son completamente diferentes.

Y, desde luego, en este caso sí que le exigiría, y, desde luego, pido, en todo caso, a la presidencia, la revisión de mi propia decisión, a la vista de las alarmantes conclusiones a las que se ha llegado por parte del señor Boya, puesto que si esto va a consistir en una declaración genérica, no, no, no..., yo eso no lo acepto. Lo que se acepta es una declaración sobre la situación en Venezuela, y esos son los términos del debate, no otros. Si son otros, evidentemente, permítanme que se mantenga la propuesta de resolución, puesto que yo había malinterpretado al señor Boya.

El president

Clar, llavors ha d'aclarir, en tot cas, el senyor Boya en quins termes feia la proposta, eh? I amb aquesta intervenció última donarem per acabat el debat.

El Sr. Boya i Alós

President, per dir que jo he fet una reflexió al començament de com són de greus els atacs a la llibertat d'expressió en un lloc o en un altre, i he reiterat que la proposta que ha de fer la Mesa ha de ser relacionada amb Veneçuela, no tindria sentit que fos d'una altra manera.

El president

Per tant, senyor Domingo?

El Sr. Domingo Domingo

Si es así, invito a todos los grupos a que nos pongamos manos a la obra ahora mismo a presentar una declaración de condena de la falta de libertad de expresión y de defensa de los derechos humanos en Venezuela.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Molt bé, doncs, els grups, en tot cas, si volen iniciar algun tipus de contactes amb vista a aquesta resolució, o declaració, en tot cas això ha de ser sense perjudici que la comissió continuï el seu curs.

Proposta de resolució

de condemna de la limitació de les llibertats polítiques i de la manca de protecció dels drets humans al món, i de compromís en el procés d'obertura amb el poble cubà cap al pluralisme i el desenvolupament (tram. 250-02752/08)

I, per tant, ara hauríem de debatre i votar la segona proposta que figura a l'ordre del dia, que és la que ha presentat el Grup de Convergència i Unió, que fa referència a la Proposta de resolució de condemna de la limitació de les llibertats polítiques i de la manca de protecció dels drets humans al món, i de compromís en el procés d'obertura amb el poble cubà cap al pluralisme i el desenvolupament. Té la paraula la senyora Rosa Fortuny, que en aquest cas actuarà com a portaveu del Grup de Convergència i Unió.

La Sra. Fortuny i Torroella

Moltíssimes gràcies. Seré molt breu. Simplement manifestar que és lamentable, doncs, que una proposta que es va presentar el mes de febrer, si mal no recordo, es vegi ara, sobretot tenint en compte que en la introducció es parlava de la mort d'Orlando Zapata, i es volia mostrar, en primer lloc, el condol a la seva família, però és igual, jo crec que és plenament vigent el text de la proposta de resolució, sobretot, a més, després d'haver sentit el senyor Boya, parlant que..., bé, quan els plantejaments són més genèrics, i crec que els d'aquesta proposta de resolució ho són, doncs, val la pena que tots ens posem d'acord, perquè el tema de condemnar les limitacions de les llibertats polítiques i la falta de protecció dels drets humans és important que la pugui fer aquest Parlament. I jo mantinc aquesta situació, i, sobretot, tenint en compte també que encara que sembli que s'ha obert una miqueta la situació i s'ha millorat la situació dels empresonats cubans, sincerament, creiem que les llibertats polítiques continuen estant absolutament assetjades a Cuba, i només cal veure com es va tractar aquí, en el Consolat cubà, els joves que pretenien simplement entregar un document en què es parlava de la mort de l'Orlando Zapata.

Per tant, crec que és de plena vigència, i la sotmeto a la seva consideració, tot pensant que, sentides les paraules del senyor Boya, comptarà amb el seu suport.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Fortuny. En representació dels partits que donen suport al Govern intervindrà el senyor Francesc Pané.

El Sr. Pané Sans

Gràcies, senyor president. A totes les diputades i a tots els diputats, molt bon dia. Jo volia fer la súplica al Grup de Convergència i Unió que considerés l'oportunitat de retirar aquesta proposta de resolució, una proposta de resolució que té una mena d'eco, o una mena de rateta, després en l'altra que veurem també del Grup Mixt, i a la qual també li sotmeto a consideració que la retiri.

Ja veig que em fan que no amb el cap, no tenia pas unes grans esperances, però com que sóc un home tenaç, i amb el permís de la presidència, miraré d'argumentar per què faig aquesta súplica. I fixin-se que és una súplica.

En efecte, aquesta proposta de resolució fa molts dies que va ser presentada i no s'ha pogut veure fins al dia d'avui, per tant, han canviat molt les circumstàncies, han canviat les circumstàncies de la política internacional, sobretot. La proposta de resolució parla, naturalment, de llibertats, no parla, per cert, de totes les llibertats, perquè si es tracta de llibertats assetjades en el poble cubà, hauríem de dir que hi ha un poble que és també assetjat, i que fa molts anys que és assetjat, tan assetjat que no li entren ni els medicaments per a la cura de les persones, i que no li entren els aliments, i que no pot lliurecomerciar amb la resta del món. Però no volia fer filosofia política, dic que les circumstàncies polítiques han canviat molt perquè hi ha un acord de la Santa Seu, i crec que en això vostès hi seran explícitament sensibles, amb el Govern espanyol i amb el mateix Govern cubà, segons el qual els presos de consciència són alliberats. Cert que no es poden quedar en el país, i cert que l'Estat espanyol, i, per tant, també les persones que som aquí hem mostrat solidaritat amb aquests presos i hem mostrat solidaritat amb una solució que pot ésser bona per a tothom, de manera que els acollim. Així és que si hi ha un acord entre la Santa Seu, el Govern espanyol i el Govern cubà, almenys per a l'alliberament dels presos de consciència, crec que avui és de consciència que, efectivament, no debatem i no votem això, sinó que deixem temps al temps i que respectem una decisió tripartida, que em sembla extraordinàriament intel·ligent i extraordinàriament contemporània.

Segons el que diguem avui, en realitat farem un favor pèssim a una possible solució, molt especialment per a aquells homes i per a aquelles dones que exerceixen el seu dret de consciència en un país en què el dret de consciència és difícil.

I és per això que jo els demanava, els suplicava, que miressin l'oportunitat de retirar aquesta proposta de resolució. Si no ho fan, ja els anunciem que en el primer punt hi estem d'acord, és obvi, hi estem d'acord. No, en canvi, amb el segon ni amb el tercer, sobretot per qüestions d'oportunitat, per allò que és el prestigi de Catalunya i per allò que és el consens, o l'acord polític, entre, hi insisteixo, la Santa Seu, el Govern cubà i el Govern

espanyol, que just en aquests moments està produint uns efectes que són extraordinàriament interessants.

Gràcies, senyor president. I estem a l'escolta del que dirà el grup proponent.

El president

Moltes gràcies, senyor Pané. Ara és el torn del portaveu del Partit Popular. Quan vulgui té la paraula.

El Sr. Calbó i Roca

Gràcies, senyor president. Nosaltres, per posicionar-nos respecte a la proposta de Convergència i Unió, la votarem favorablement. Dit això, nosaltres la trobàvem massa genèrica, sobretot si la comparem amb la proposta, que després es considerarà, del Grup Mixt, que té la mateixa temàtica, no? La trobàvem una mica tèbia per això, per genèrica, no? I és evident que amb el que formulen nosaltres hi estem absolutament d'acord, i hi votarem favorablement.

Amb el que nosaltres no podem estar d'acord de cap de les maneres és que, per una banda, al nostre entendre, són mocions que arriben molt tard i que, per tant, no té molt sentit ara, o no trobem justificació que això no s'hagi pogut sotmetre a la consideració d'aquesta comissió abans, per una banda. I en segon lloc, quan se'n demana que, i això ja dependrà del grup proponent, però quan es demana que es retirin aquest tipus de mocions, quan es demana que s'han de formular d'una forma més genèrica, a nosaltres el que ens preocupa, en definitiva, és que renunciem als nostres principis i valors. I també el que ens preocupa és que en funció de quin règim dictatorial parlem es té una consideració o se'n té una altra. És a dir, si parlem de Cuba, tot són comprensions, tot són justificacions, tot són malinterpretacions per part de l'oposició democràtica, i si parlem dels altres règims llavors el discurs és absolutament diferent i molt més contundent.

Nosaltres no hi estem d'acord, nosaltres considerem Cuba una dictadura, i, per tant, s'ha de tractar com a tal, i, per tant, ens hem de posicionar respecte a Cuba com aquella dictadura que és, i no intentar donar visions edulcorades d'una realitat..., que una dictadura és la que és, eh?

Per tant, respecte a l'alliberament, clar, ens està dient: «Home, estem fent un gran pas. El gran pas és que els ciutadans cubans no tenen llibertat, els expulsem de Cuba, els portem a Espanya expulsats, els mateixos presoners expulsats el que han dit quan han arribat a Espanya és que el Govern espanyol no ha complert amb les condicions que havien acordat per arribar al nostre país», i això ho han dit públicament a través dels mitjans de comunicació. I, en definitiva, ens oblidem dels més de dos-cents presos que han estat empresonats, presos polítics, ens oblidem de la Primavera Negra, amb la condemna, l'any 2003, de setanta-cinc demòcrates, i el seu empresonament, i de tot això ens n'oblidem i diem que aquí hem obert una nova etapa.

Nosaltres no podem renunciar als nostres valors, no estem disposats a renunciar als nostres valors democràtics, i, per tant, nosaltres demanem que la proposició es mantingui en els seus termes i que es pugui votar per part

del Parlament de Catalunya. No entraré en justificació, nosaltres no farem el que dóna a entendre que han fet els grups del Govern, que és: «En funció de quina dictadura parlem, tindrem un posicionament o en tindrem un altre». Nosaltres rebutgem totes les dictadures.

El president

Moltes gràcies, senyor Calbó. Ara és el torn del senyor Domingo, en representació del Grup Mixt.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Daré apoyo a la propuesta de resolución en los términos planteados, si bien es cierto que mantiene también una línea muy genérica la propuesta de resolución, pero, en todo caso, habrá oportunidad de concretarla algo más en la propuesta de resolución que se debatirá subsiguientemente.

No, no creo que sea oportuno realmente retirar las propuestas de resolución porque hace seis meses se presentaron, porque en este caso lo que..., el sustrato que se contenía en la misma está plenamente vigente. En estos momentos Cuba no es una democracia al estilo que la entendemos, en función de las convenciones firmadas por el propio régimen cubano, convenciones de derechos civiles y políticos, no se amolda a lo firmado por la propia Cuba. Y, en consecuencia, entendemos que procede el mantenimiento de la misma, depende, lógicamente, de la opinión del grupo proponente. Pero, en todo caso, en el caso que se sometiera a votación, nosotros la apoyaríamos en su integridad.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Domingo. En tot cas, per respondre a la súplica que ha fet el senyor Pané, té la paraula la senyora Fortuny, en representació del grup que ha presentat la proposta de resolució.

La Sra. Fortuny i Torroella

Moltes gràcies, senyor president. Senyor Pané, miri, a mi, sincerament..., jo sé que vostè és una persona absolutament gentil, però a mi m'incomoda que em supliquin, ni que això sigui prenent com a referència un acord amb la Santa Seu, no?

Nosaltres no retirarem aquesta proposta, no la retirarem per molts motius, perquè crec que és plenament vigent, perquè aquest alliberament de presos cubans no és un tal alliberament, seria alliberament si realment, si decidissin tornar a Cuba poguessin fer-ho lliurement i, per tant, no amb el risc de ser empresonats, i crec, a més, que Catalunya no perd gens de prestigi per reiterar el seu compromís amb el poble cubà en el seu camí cap a l'obertura, el pluralisme i el desenvolupament.

Moltes gràcies.

El president

Sí? Em demana la paraula, el senyor Pané, per allusions. En tot cas, li demanaria que fos molt breu, eh?, senyor Pané?

El Sr. Pané Sans

Molt bé. Gràcies, una vegada més, per la gentilesa. Senyora diputada, en fi, nosaltres el que demanariem és que ara poguéssim votar punt per punt, doncs, no la resolució sencera sinó punt per punt, tal com ho proposa el Grup de Convergència i Unió.

El president

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.)

...dues votacions separades, la primera, del primer punt, i la segona, dels altres dos punts, eh? D'acord.

Per tant, ara passem a votar el primer punt de la proposta de resolució.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat dels membres presents a la comissió.

I ara votariem el punt segon i el punt tercer...

El Sr. Pellicer i Punyed

...Podria donar lectura, si us plau, del punt 2?

El president

«Donar suport a les gestions realitzades a favor dels presos de consciència a Cuba, que també s'ha produït en el cas d'Orlando Zapata.»

El tercer punt també vol...? El tercer punt: «Reitera el seu compromís amb el poble cubà en el seu camí cap a l'obertura, el pluralisme i el desenvolupament.»

Vots a favor?

Vots en contra?

Per tant, aquests dos punts han estat rebutjats per 9 vots a favor i 12 vots en contra.

Proposta de resolució

sobre el respecte als drets humans dels presos polítics cubans (tram. 250-02722/08)

I ara passariem a debatre el darrer punt de l'ordre del dia, que correspon a la Proposta de resolució sobre el respecte als drets humans dels presos polítics cubans, que ha presentat el Grup Mixt. I, per tant, té la paraula, en tant que portaveu, el senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. En primer lugar quisiera dar las gracias por la presencia en esta comisión de la señora Beatriz Mena Santana, cubana residente en Cataluña y activista en favor de los derechos humanos en aquel país.

Quisiera plantear los términos del debate de la propuesta de resolución que se va a debatir y votar aquí. Está otra

vez íntimamente ligada al respeto a los derechos humanos, en este caso de los presos políticos cubanos.

Efectivamente, no hace tanto tiempo de ello, estamos hablando del febrero de este año. En esa fecha, creo recordar que el 23 de febrero, murió el disidente y preso político cubano Orlando Zapata Tamayo, y murió tras permanecer ochenta y cinco días en huelga de hambre, con la sola pretensión de que se le reconociera como preso de conciencia.

Lo que se ha definido como «el martirologio de Orlando Zapata» ha dado alas a miles de cubanos opositores y ha sacado a la luz las interioridades de un régimen que no permite en su seno el pluralismo político, ni la libertad de opinión, ni la libertad de expresión.

En esta línea de resistencia me merece especial mención el sacrificio realizado por el periodista Guillermo Fariñas, que ha permanecido ciento treinta y cinco días en huelga de hambre, en defensa de las libertades en aquel país, y, sobre todo, para lograr..., o para pretender la libertad de presos de conciencia.

También me merece especial mención, y por eso lo recuerdo, el encono democrático de las denominadas «damas de blanco».

La muerte de Zapata y el esfuerzo y sacrificio del pueblo cubano, o de la oposición al régimen actual cubano, han obligado a reaccionar al Gobierno cubano, no ha sido una iniciativa voluntaria del Gobierno cubano, no..., la razón por la que reacciona es, precisamente, la existencia de una resistencia firme a la dictadura cubana, y por eso ha puesto en libertad a algunos presos, algunos presos políticos que, como antes se ha mencionado aquí, no tienen libertad de movimiento en su país, sino que se ven obligados a salir de él para obtener la libertad..., de la cárcel.

Desde luego esa no es la solución ideal, y por eso Zoé Valdés ha explicado que ella tiene un sentimiento agri-dulce cuando ve salir a los presos de las cárceles, se alegra por ellos pero no acaba de convencerle la solución. Lo ha recordado también, y aquí se ha invitado a retirar determinadas propuestas de resolución por razón de actualidad y por razón de acuerdos, pues bien, yo quiero recordar aquí a Amnistía Internacional, que recientemente hace unos días ha insistido en lo que procede es la libertad inmediata de todos los presos de conciencia, y que ésta sea sin condiciones, es decir, que la salida de Cuba sea voluntaria, y no un requisito para recobrar la libertad.

Todavía quedan muchos presos políticos en Cuba, y la mayoría de ellos fundamentalmente fueron detenidos en aquella oleada de los 75 famosos. Pero me gustaría hacer mención a este comunicado de Amnistía Internacional, en que se dice expresamente: «En Cuba, sin un poder judicial independiente, los juicios son a menudo sumarios e incumplen gravemente las normas internacionales sobre juicios justos. Una vez dictada la sentencia, las posibilidades de apelar son prácticamente nulas.» Y aquí se ha referido al embargo a algún diputado, pues me gustaría también recordar lo que dice

Amnistía Internacional: «Por otra parte, el embargo del Gobierno estadounidense también repercute de forma negativa en el ejercicio de los derechos humanos de los cubanos, sin embargo esto no justifica un sistema legal represivo que restringe las libertades fundamentales en un grado que supera con creces lo que permiten las normas internacionales de derechos humanos sobre la protección de la seguridad nacional y el orden público.» E insiste el comunicado de Amnistía, y quiero reflejarlo porque me parece especialmente afortunado: «Es hora de que el Gobierno cubano ponga fin a todas las formas de hostigamiento e intimidación dirigidas contra disidentes que sólo pretenden ejercer de manera legítima sus derechos humanos fundamentales.»

Eso es lo que pretende la propuesta de resolución que les someto ahora a votación. Si ustedes la leen con detenimiento podrán ver la firma de otro, no la de este diputado, la firma de la Unión Europea, la firma de Catherine Ashton, que es la representante para la Política Exterior de la Unión Europea, que, en definitiva, de aquí se han extraído las propuestas de resolución que aquí se debaten en estos momentos y se someten a votación.

¿Qué es lo que dice la propuesta de resolución? Y quiero dejarlo bien claro. En primer lugar, lamentar, porque se ha de lamentar profundamente la muerte del prisionero político –político– Orlando Zapata Tamayo, y presentar sus condolencias a la familia. Un segundo apartado, que es el de reiterar el llamamiento a las autoridades cubanas para que hagan real el compromiso con los derechos humanos que asumieron con la firma de la Convención Internacional de Derechos Civiles y Políticos. Eso lo han firmado las autoridades cubanas, y no lo respetan.

Un tercer aspecto, solicitar al Gobierno cubano que mejore de forma efectiva la situación de los derechos humanos en el país, y que libere –y aquí me gustaría hacer hincapié– de manera incondicional –y esto estaba escrito en febrero del 2003 y cobra plena vigencia en estos momentos–, a todos los presos políticos, incluyendo los detenidos y condenados en el 2003.

Y, finalmente, recordar al Gobierno cubano que, igual que todos los ejecutivos, tiene la responsabilidad de proteger a los prisioneros bajo su jurisdicción. No lo hicieron bien en el caso de Orlando Zapata, y tampoco lo han hecho bien en el caso del señor Fariñas, que, por suerte y finalmente ha desistido de su huelga de hambre, pensando que Cuba recobraré la libertad.

Yo creo que la propuesta de resolución, que sin duda hoy debemos aprobar aquí, contribuirá a ello.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Gràcies, senyor Domingo. Té la paraula el senyor Pellerer..., perdó, la senyora Rosa Fortuny, en representació del Grup de Convergència i Unió.

La Sra. Fortuny i Torroella

Nosaltres votarem a favor de la totalitat de la resolució.

El president

Moltes gràcies, senyora Fortuny. En representació dels tres grups que donen suport al Govern, intervindrà la senyora Marta Cid.

La Sra. Cid i Pañella

Gràcies, senyor president. I entrant al contingut de la proposta de resolució, de la qual ens ha fet una àmplia exposició el senyor Domingo, perquè, com vostè sap, hem presentat unes esmenes al seu redactat que el que pretenen també és posar en consonància allò que expressa a l'exposició de motius la seva mateixa proposta de resolució en la part resolutòria, que hem de sotmetre a aprovació.

En la proposta de resolució que vostè ens fa està, com ja ha reconegut també, en la línia de l'aprovada pel Parlament Europeu, al nostre entendre és d'un vocabulari que comporta un consens polític, diríem, que l'afavoreix, i que, per tant, se centra sobretot també en qüestions de defensa de drets humans, i no entra tant a valoritzar polítiques internes, que possiblement no estan tant a la mà d'aquesta comissió.

Vostè fa reclamacions, a més a més, en la seva proposta que penso que són del tot compartides, la defensa de drets humans i lamentar la mort d'un pres de consciència, que va fer una vaga de fam, precisament, per denunciar aquesta condició de pres de consciència, i que, per tant, en busca del màxim consens dels grups parlamentaris, i amb la voluntat que sigui aprovada d'una manera unànime, jo li faig unes consideracions i un parell d'esmenes.

La primera esmena, que fa referència a la lletra a de la seva proposta de resolució, nosaltres li proposem: «De lamentar profundament la mort del presoner de consciència Orlando Zapata Tamayo, i presentar les seves condolències a la família». En el mateix sentit, en l'exposició de motius vostè fa esment de per què feia la vaga de fam, no? És a dir, perquè era un presoner de consciència.

L'esmena número 2, que fa referència a la lletra c: «Solicitar al Govern cubà que millori de forma efectiva la situació dels drets humans al país i que alliberi de manera incondicional tots els presos de consciència, inclosos els detinguts i condemnats el 2003.»

Aquestes serien les dues apreciacions que per part nostra li faríem, i que em sembla que estan en plena consonància amb l'exposició que vostè ha fet de la seva proposta de resolució, i en línia també amb allò expressat per la Unió Europea, i que penso que pot ser unànimement compartit per aquesta comissió.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora Cid. Ara té la paraula el senyor Calbó, en representació del Partit Popular.

El Sr. Calbó i Roca

Gràcies, senyor president. Nosaltres ja hem manifestat que trobàvem aquesta proposta de resolució més con-

creta que l'anterior, i que, per tant, ens sentíem encara més còmodes, perquè concretaven més el posicionament d'aquesta comissió.

Jo, respecte a les esmenes, si el grup proponent les accepta, hi votarem favorablement, perquè ens interessa aprovar aquesta proposta de resolució. Però, clar, que aquestes alçades no es pugui parlar que hi han presoners polítics a Cuba, és una mica de ciència ficció, eh? I ho dic perquè tenim un règim dictatorial, que ara és hereditari, hem passat d'una dictadura a un règim hereditari, eh?, perquè és ara el germà qui governa el país. I què fem amb aquest foc d'encenalls, comencem a fer un joc de paraules per no dir i condemnar el que realment està passant a Cuba, nosaltres no ho compartim. En tot cas, si el grup proponent ho accepta, votarem a favor del conjunt per poder-hi donar suport i aprovar-lo. Però, escolti, per nosaltres són presos polítics, i a això se li diu això, eh? És a dir, com que tenen una ideologia política diferent al govern, els fiquen a la presó. Aquesta és la realitat a Cuba. I quan se n'han mort alguns i la pressió internacional ha sigut molt intensa, el que han fet és expulsar-los del país, fer-los fora i no deixar-los tornar a entrar. Aquesta és la realitat, al nostre entendre, a Cuba, i que nosaltres entenem que, des dels nostres valors democràtics, primer, hem de fer-hi front, hem de condemnar-ho d'una forma clara, i no hem de ser tebis, no hem de renunciar als nostres valors democràtics. Nosaltres no estem disposats a renunciar als nostres valors democràtics i no estem disposats a fer jocs de paraules per no dir la realitat que està succeint en aquest país. No ho farem.

I, per tant, nosaltres..., les coses..., escolti, per una ideologia política diferent els fiquen a la presó, no perquè siguin ni més alts, ni més baixos, ni més guapos, ni més lletjos, sinó per la seva ideologia política els fiquen a la presó, i per la seva ideologia política els expulsen del país, i no els deixen tornar. Aquesta és la realitat a Cuba. Això incomoda, quan es parla d'aquesta forma clara entenc que incomodi, però aquesta és la realitat i nosaltres no farem un joc d'intentar distreure l'atenció. Aquesta és la realitat a Cuba, nosaltres no la compartim, la rebutgem i la denunciem d'una forma clara i sense tebieses.

El president

El senyor Pané també m'havia demanat la paraula. Per tant, ara és el seu torn en representació del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Els Verds i Esquerra Unida i Alternativa.

El Sr. Pané Sans

Gràcies, senyor president. Si s'admeten les esmenes, nosaltres votaríem a favor els punts *a*, *b* i *d*. Demanem, però, amb una esmena *in voce* la consideració següent. El punt *c* dividir-lo en dos. Un que: «El Parlament de Catalunya sollicita al Govern cubà la millora de forma efectiva i la situació dels drets humans al país.» I l'altre «La llibertat, de manera incondicional a tots els presos de consciència, inclosos els detinguts i els condemnats el 2003.» Així, al primer punt de la lletra *c* demanem, per poder-lo votar tranquil·lament i amb tota i plena

consciència a favor, que s'hi inclogui també l'exigència del Parlament, de Catalunya, que s'aixequi o que s'acabi la fi del bloqueig internacional que impedeix l'intercanvi comercial de Cuba i l'entrada en aquesta illa regular de matèries que són de primera necessitat per a la seva població.

Si fos el cas que es pogués, doncs, dividir la lletra *c* en aquests dos punts i que en el primer dels dos grups acceptés el grup proponent aquesta esmena *in voce* votaríem el punt *c* favorablement i, a més, molt a gust.

Entenem que no podem lligar una cosa i una altra. No lliguem el bloqueig amb els drets i llibertats que han de tenir els cubans i les cubanes. Però és veritat que els cubans i les cubanes sofreixen per causes que no són estrictament seves unes restriccions a les seves pròpies llibertats i al seu propi dret a la integritat física per causa d'un bloqueig que és polític i que és internacional i que al segle XXI ja no té cap mena de sentit. I que, a més a més, impedeix processos interessants. Crec que això està en la consciència..., processos interessants de noves llibertats i de guanys de llibertats en la pròpia illa. I crec que això està en la consciència dels diputats i les diputades.

Però, en tot cas, és el senyor Domingo qui ha de considerar si aquestes menudes esmenes o grans esmenes poden ser considerades pel seu grup.

El president

Evidentment, ha de ser el senyor Domingo qui ara agafi la paraula i doni resposta a les qüestions que li han plantejat. Per tant, quan vulgui.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. En la línea de lo que decía el señor Calbó, yo creo que realmente a veces se es demasiado fino a la hora de poner las líneas que dividen las palabras o que expresan el contenido de las palabras. Bueno, entiendo que «preso de conciencia» es «preso de conciencia política», es decir, que lo es por esa razón, por una razón política, por su conciencia política por la que están en prisión estas personas. De hecho, no tendría necesidad de presentarse una enmienda en este sentido puesto que los términos de la propuesta de resolución eran claros y eran claros en los términos de la Unión Europea, que la Unión Europea no tiene miedo de hablar de presos políticos cuando se refieren a Cuba, no sé por qué en el Parlamento de Cataluña vamos a taparlos. Es más, no sé por qué los grupos que dan apoyo al Gobierno son tan digamos «delicados» a la hora de expresar la consideración de preso político cuando se refieren al régimen cubano.

Bien, en aras del consenso y tal como se ha manifestado, aceptaré las enmiendas porque realmente lo que creo es que se ha de tratar de sacar una enmienda por unanimidad y apelemos a la unanimidad.

Señor Pané, ha olvidado que usted presentó la enmienda número 2 a la propuesta de resolución al punto *c* de la propuesta de resolución en la que claramente se dice lo que se dice, y que yo he aceptado ahora mismo, que es: «Solicitar al gobierno cubano que mejore de forma

efectiva la situació de los derechos humanos en el país y que libere de manera incondicional a todos los presos "de conciencia", –esa ha sido su adición– incluidos los detenidos y condenados en el 2003.» A qué viene ahora autoenmendarse? No está contento usted con lo que firmó en su día. Cree necesario realmente reflejar aquí ahora un tema que evidentemente no ha sido el objeto del debate? Usted ha rizado ya al máximo el paroxismo, lo que llamaríamos el filibusterismo parlamentario: tratar de enmendar una enmienda presentada por usted y que precisamente ha sido consensuada con todos los grupos que dan apoyo al Gobierno y finalmente, a pesar de no estar completamente de acuerdo en su contenido, este diputado acepta en aras del consenso.

Pues precisamente, para no romper el consenso de los grupos que dan apoyo al Gobierno, que supongo que les habrá costado mucho llegar a aceptar estos términos y no quiero romperlos, no le acepto la enmienda que me propone. Pero precisamente, para que usted mantenga... Le hago un último ruego: no vote contra su enmienda, no tiene sentido que uno presente una enmienda y vote en contra de ella, desde luego, es una práctica parlamentaria inédita no en el Parlamento de Cataluña, quizá en el parlamentarismo mundial, hoy crean ustedes un precedente.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Bé, abans de cedir-li la paraula al senyor Pané, entenem que el senyor Domingo accepta les esmenes que ha proposat la senyora Marta Cid i no l'esmena que proposava el senyor Pané.

En tot cas, el senyor Pané...

El Sr. Pellicer i Punyed

Entenem que les esmenes presentades per la senyora Marta Cid són dels grups que donen suport al Govern, dels tres grups...

El president

Sí, sí, sí, si vol ho matisem. Entenem que, excepte les esmenes que ha presentat la senyora Marta Cid, en representació dels tres partits que donen suport al Govern, però que no accepten l'esmena que després ha presentat el senyor Pané in voce.

Llavors, el senyor Pané m'ha demanat la paraula per al·lusions, el que sí que li demano és que sigui breu, eh?

I després també me l'ha demanat la senyora Marta Cid i, per tant, amb l'última paraula tancaem el debat.

El Sr. Pané Sans

Gràcies, senyor president, després del temps tothom té dret a reflexionar sobre els seus propis actes, un dret que no em pot conculcar el senyor Domingo. A Cuba totes les criatures van a escola, les universitats tenen la porta franca i oberta a tota la joventut i un gran nombre de joves van a la universitat i tothom té dret, en la seva vellesa i tot, a la salut, cosa que en els països del seu entorn no és fàcil de poder-ho dir universalment.

Aquestes coses també valen, també pesen en la consciència, en el saber i en l'avenç dels pobles, i crec que d'això també n'ha de parlar el Parlament de Catalunya. No em diguin que esbiaixem coses quan, en realitat, les raons per les quals es diu que esbiaixem coses estan esbiaixant coses, i s'està esbiaixant, efectivament, quan fem *in voce* una proposta en uns moments en què les relacions internacionals amb Cuba fan canviar el propi criteri, afortunadament de Cuba, no em digui que no és raonable que diguem, en aquests instants i amb aquesta política internacional, que el bloqueig ja s'obre i que el bloqueig impedeix que hi hagi processos democràtics més profunds a Cuba.

Gràcies, senyor president.

El president

Senyora Cid, ara és el seu torn.

La Sra. Cid i Pañella

Gràcies, senyor president, en tot cas i molt breument per no esbiaixar més la qüestió i també per a poder acabar la comissió.

Senyor Domingo, agrair-li la seva acceptació de les esmenes que fa i també recordar-li que és pràctica parlamentària transaccionar, ni que sigui d'una manera excessivament fina, per facilitar la unanimitat o la majoria qualificada d'una comissió. Si s'hagués d'acceptar al cent per cent del que es presenta i vostè ho sap, difícilment, si fos el tot o res, difícilment podríem arribar a acords i vull que entengui les nostres propostes en este sentit i no féssim..., jo els demanaria que això és la Comissió de Política Exterior i Unió Europea, no féssim una incursió sobre el que considerem presos polítics.

I, per favor, també li demano al portaveu del Partit Popular, que ha fet referència a les esmenes que jo presentava, que no les faci amb aquesta vehemència què és el que considera o no considera el Partit Popular presos polítics, perquè, en tot cas, com dic, és la Comissió de Política Exterior, però voldria també sentir-ho en determinades comissions de política interior.

Gràcies, senyor president.

El president

Senyor Domingo, jo crec que no hem d'allargar més el debat, eh? Em penso que vostè ha pogut parlar extensament en la primera intervenció i en la segona. Jo li demanaria que ho poséssim a votació, eh? (*Remor de veus.*)

Per tant, vots a favor, amb les esmenes incorporades?

Per tant, si no he comptat malament, és per unanimitat de tots els membres presents a la comissió.

Bé, amb això donem per acabada la comissió. Jo només, de forma molt breu, vull agrair a tots els diputats la dedicació, l'esforç i, sobretot, el respecte i la cortesia que han presidit tots els debats d'aquesta comissió, la qual cosa ha fet molt fàcil i molt agradable també la tasca de la Mesa. I si per part de la Mesa alguna vegada no hem convocat les comissions amb prou celeritat, doncs, de-

manem, en tot cas, les disculpes, però poden estar segurs que no hi ha hagut intenció d'impedir ni d'obstaculitzar el legítim debat i la legítima exposició de tots els punts per part de tots els grups.

Moltes gràcies, i molt bon estiu.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i deu minuts.